

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ALÓFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

A mulatás vége.

Irta: Nyomozó.

Mult év őszén, november hó 6-án este, nagy mulatás volt a martonosi szállásokon levő Dobó-féle csárdában. Jó ivó társaság gyült egybe, kipróbált korcsmai mulató volt a társaságnak mindenik tagja, afféle bácskai gyerekek, a kik, ha nem is úgy, mint hajdani őseik, talpatlan poharakból itták az isteni nektárt, de a talpas poharakból is körömpróbáig üritgették.

Hatan voltak a résztvevők s közöttük volt a 64 éves Fábrián Mátyás is, a ki magas kora dacára még mindig életerős férfi lévén, nem igen hagyta a fiatalsága óta szerzett hírnevét elhomályosítani és nem igen akart lemondani azokról a jeles szokásairól, a melyekkel ezt a környéken általában ismert hírnevet és mellé sok ellenségét szerezte.

Fábrián Mátyás ugyanis egész életében híres verekedő, szerencsés nőcsábító, fáradhatatlan, sőt legyőzhetetlen ivó és ezeken felül az enyém-tied közti különbségeket nem ismerő férfi lévén, eme jeles tulajdonságainak érvényesítései közben gyakran került kellemetlen helyzetbe embertársai körében is — mint ő maga sem tagadta, sőt úgy iszogatós közben szeretett is vele eldicsekedni — gyakran megfordult a törvény előtt is.

Bátorságát elismerték legádázabb ellenségei is, minél fogva ha bajba került, vagy valahol légyotton meglepték, mindannyiszor könnyen kivághatta magát, mert bátorságán felül mindig gondoskodott arról is, hogy forgópisztolya és jó botja rendesen a keze ügyében legyen, hogy azok egyikét vagy másikat, a mint a körülmények kívánták, fennakadás nélkül használhassa.

— Csak a jó Istentől félek — szokta mondogatni, úgy italozás közben — no meg egy kicsit a kakastollasoktól is — tette hozzá jelentős szemhunyorítás mellett.

Hasonló dolgokról folyt a szó ezúttal is. Az öreg hős szórakoztatta a társaságot mindaddig, míg a társaság egyik fiatalabb tagja, a 36 éves K. I. kétségbe nem vonta valamely állítása valódiságát. Ezen aztán összevesztek.

Pár perczig csak úgy szavakkal dobálóztak, de mert az öreg hirtelen haragu ember volt, csakhamar rákerült a sor az üvegekre és a poharakra is, a nélkül azonban, hogy egymásban kárt tehettek volna. Ez módfelett bántotta az öreget és mivel nem látta még szükségesnek a forgópisztolya használatát, csak kézzel ragadta meg az ellenfelét s úgy akarta legyűrni.

Talán sikerült volna is neki ez a szándéka, mert a társaság egyik tagja sem igen igyekezett résztvenni a küzdelemben sem pro sem kontra, de mikor látták, hogy kezd rossz vége lenni a dolognak, ketten közbe léptek és szétválasztották a küzdő feleket és hogy az öreget minél hamarább lecsendesíthessék, ellenfelét kituskolták az ivóból, nehogy újabb szóváltás folytán ismét tettelegességre vetemedjenek.

A kellemetlen epizód után a bentmaradottak ismét asztalhoz ültek ugyan, folytatni akarták az ivást, de nem ment sehogyse a mulatás, mire úgy esti 8 óra után összeszedelőzködött Fábrián és ama kijelentés mellett, hogy otthon a hozzátartozói nem is tudják, hogy ő hol van, tehát hogy megnyugtassa őket, haza megy — kifelé indult.

Hasonló módon cselekedtek a többiek is úgy, hogy nyomon követvén az öreget, az udvaron bucsuztak el egymástól és a hányan annyifelé, szállásaikra (tanyáikra) indultak.

Itt megjegyzem, hogy az öreg más alkalmakkor is gyakran megjelent abban a korcsmában, de — mint a rossz nyelvek híresztelték — leginkább olyankor igyekezett oda, mikor a korcsmáros és legény fia nem voltak otthon és vendég se alkalmatlankodott.

Hogy ez mennyiben felelt meg a valóságnak, azt a későbbi események során, érthető okokból, nem firtatta senki, de mert a gyanu megvolt és voltak, a kik azt a korcsmárosnak is tudomására hozták csakugy tréfás, de érthetően célzatos megjegyzések folytán és mivel ez nagyon megfelelt Fábrián előző szokásainak is, a korcsmáros és felesége között többször szóváltás is volt miatta, s ennek folytán megtudta azt a legényfiuk is. A Fábriánék szállása jó távol esett a korcsmától és mert az öreg sem volt közlékeny családja előtt a kalandjairól,

Hegedűt, harmonikát, tárogatót,

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER I.

és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.
os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató-feltalálója, Budapest, II. Lánchíd utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becserelése. — Árjegyzék minden hangszer ői külön küldetik.

ennélfogva nem is tudtak semmit erről a felmerült gyanuról így azt sem tudták, vajjon az öreg értesülhetett-e a korcsmárosék között történt jelenetekről.

Az is lehetséges, hogy az egész dolog csak pletyka volt s talán magok az érdekeltek is napirendre tértek a gyanus híresztelés felett, csak a legényfiut nem hagyta nyugodni az eset. De azért nem beszélt róla senki előtt sem, legkevésbé sem mutatott haragot Fábián iránt, sőt mint később kiderült, az említett napon találkozáván Fábiánnal, ő hívta hozzájuk egy pohár borra, meg egy kis beszélgetésre.

A korcsmából való távozás után — legalább akkor mindenik azt hitte a másiktól — mindannyian hazamentek, a korcsmáros fia pedig otthon maradt.

Az öreg Fábiánt azonban az nap este hiába várták haza, nem jött; másnap reggel pedig a járókelők az uton agyonverve találták meg.

A "gyilkossági esetet Fábián fia a magyarkanizsai őrsön bejelentvén, Tolnai Dávid őrmester őrsparancsnok vette kézbe a nyomozás vezetését és járőrtársával a helyszínére indult.

Az a bizonyos helyszini szemle, habár elég gondosan megtartották, nem valami sokat eredményezett, legalább annyit nem, hogy annak alapján a nyomozást irányítani lehetett volna; annál kevésbé, mert a meggyilkolt hozzátartozói még akkor nem is tudták, hogy Fábián hol járt az előző este.

A nyomozás első stádiumában komplikálta a különböző feltevéseket az is, hogy a meggyilkolt zsebében egy forgópisztolyt találtak, a melyből a még jól kivehető szagból következtetve, néhány órával előbb egy lövést tehetett Fábián; arra való tekintettel azonban, hogy a forgópisztoly nevezettnek a zsebében volt, nem lehetett arra a feltevésre jogosan következtetni, hogy azt támadói ellen használta volna, de ha mégis használta, azt sem lehetett feltételezni, hogy megelégedett volna egy lövéssel az életveszélyes támadással szemben.

Különben is a tett színhelyéhez legközelebb levő szálláson ezt a lövést nem hallották, pedig még abban az időtájban, a mikor Fábián a korcsmából elindulva, színhelyére érkezhetett, a szálláson lakók még ébren voltak és meghallhatták volna a lövést.

Fokozta az eset bonyolódottságát az is, hogy a tett színhelyén megjelent bémészkedők közül még akkor, mikor a járőr oda megérkezett, egy sem tudott az előző esti eseményekről, de ismervén a meggyilkolt tulajdonságait, egyik valami légyotton, a másik esetleg lopáson való tettenéréssel és ilyenekből származható üldözéssel hozták kapcsolatba az esetet; ezeken kívül pedig arra

is czélozgattak, hogy az öregnek igen sok haragosa volt, tehát alaposan feltehető az is, hogy azok valamelyike lehetett a tettes.

Az eset hire azonban hamarosan terjedt a szállások között s ugyanezek alapján hamarosan értesült a járőr az esti veszekedésről is, tehát ez alapon kezdte keresni a tettest.

A szemtanuk, de maga K. I. sem tagadták, hogy utóbbi és a meggyilkolt között szóváltás keletkezett, a mely dulakodássá is fajult, de mindannyian azt állították, hogy a közbelépés folytán megakadályozott dulakodásnak nem lehetett folytatása, mert a korcsmából való távozás után szétváltak s minthogy utjuk más-más irányba vezetett, még a fiatalabbakról sem tétélezhető fel, hogy a Fábián Mátyás megtámadása czéljából újból összejöhettek volna.

Ezt ugyan nem lehetett volna magában elég indokul elfogadni az újbóli összejövetel lehetlenségére, de mert a mulató társaság idősebb tagjai az előbbjelzett érvelésüket még azzal is támogatták, hogy a társaságukban levő 18 éves S. M. és 17 éves D. A. szintén nem értettek egyet a szóváltást kezdeményező K. I.-vel s utóbbi 31 éves, nős ember lévén, szorosabb baráti viszonyban sem állottak vele, és mivel D. A.-ra nézve az apa — a korcsmáros — is azt állította, hogy vendégei távozása után a fia az istállóban lefeküdt: ezek a körülmények gyengítették az épen ezek ellen, mint könnyebb gondolkodású s könnyebben hevülő fiatalok ellen feltehető gyanut.

A társaság másik három tagja idősebb, meggondoltabb emberek lévén és mivel épen ők voltak azok, a kik mindjárt a dulakodás kezdetén közbeléptek és nem engedték verekedéssé fajulni az esetet, épen ez oknál fogva gyanuba szintén nem jöhettek.

Ezeknél fogva szinte már el kellett fogadni azt a többek által hangoztatott feltevést, hogy Fábián Mátyás, hazafelé menet, addigi szokásához hiven, valahonnan el akart emelni valamit, s ezen rajta kapták és a megkárosítandók végeztek vele.

Felmerült ugyan még az a gyanu is, hátha valamelyik háznál szerencsét akart próbálni az öreg Fábián, mint ismert nöcsábitó és ezen vesztett rajta, de ezt a gyanut, bár a menetirányban több hadiözvegy lakott, a kiknek férjei a mostani háborús viszonyok folytán hosszabb idő óta távol voltak, még sem lehetett a Fábián agyonverése indokául elfogadni, annál kevésbé, mert Fábián már 64 éves volt, a hadiözvegyeket már nem csábithatta és mert a honnan a férj távol volt, azoknál a házaknál más olyan férfi se volt odahaza, a kiről ily tett végrehajtása feltehető lett volna; az

Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer hálairat és orvosi vélemény szerint biztos hatású háziszser. —

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

— Eredeti tégely ára háboru idejére 4.— kor.

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos gyógyszerész, Budapest, Damjanich-utca 2. szám. II. emelet 19.

●sztrák-magyar hadifoglyok érkezése.

asszonyokról pedig még kevésbé lehetett volna azt feltételezni.

Csak két eshetőség között választhatott, tehát a járőr. Vagy az összeszólalkozásból származó bosszuállás, vagy a tettenérés folytán való támadás képezhetette a gyilkosság okát.

Minthogy pedig a halált okozó testi sértést — a nyert orvosi vélemény szerint — tompa tárgygal, legnagyobb valószínűség szerint, botokkal okozták, és mivel a meggyilkolt feje teljesen szét volt roncsolva, igen valószínűnek látszott, hogy ezeken a botokon nyomai maradtak a szétfröcscsenő vérnek; akármely irányba kezdte volna is a járőr a nyomozást, ha a botokat felszólításra elő nem adják a gyanúsítottak, a házkutatások megtartása elkerülhetetlen volt.

A járőr tehát elsősorban is az összeszólalkozást vevén kiinduló pontnak, mint leginkább gyanusnak, a már kikérdezett, de még tagadásban levő K. I. házának átkutatását határozta el s bizalmi egyént vevén magához, nevezett lakásán meg is jelent.

Nagyon természetes, hogy K. I., a ki a tettet tagadta, a bot előadása iránti felszólításra is azzal válaszolt, hogy bűnösnek nem érzi magát, a felmutatott sétatálcán kívül más botja nincs, olyat tehát, a mely bűnöségét igazolhatná, elő sem mutathat.

Tolnai őrmester erre kijelentette neki, hogy a házat átkutatja.

A mint e kutatás közben a lakószobába kerültek, feltűnt az őrmesternek, hogy a szoba egyik ablaka be van törve. Kérdésére, hogy mikor és miként tört az be, azt felelte K. I. meg a felesége is, hogy pár nappal előbb becsapta a szél és az ablak egyik karikája eltört. Csakhogy ez a törés nem olyan volt ám, a milyent a szél-től való becsapódás okoz, a mely esetben t. i. az ablakkarika szétrepedt és kihull vagy részben lazán a keretben marad; de nem hasonlított valamely tárgygal való ütés vagy ilyenhez való ütődés folytán létrejött töréshez sem, hanem az ablaküveg közepe táján levő kerek lyukból kiinduló és szétágazó repedések voltak azok, a melyek közül egyes szilánkok a szoba belseje felé estek le, mert — bár a leesett szilánkok nagyobb darabjai el is voltak távolítva — az ablak alatti butor-darab mellett, a fal tövében még sok apró törmelék volt található.

Mialatt ezt a törmeléket felfedezte és összeszedegette az őrmester, eszébe jutott, hogy azt a kerek lyukat, a melyből az üveg repedései szétágazódtak, bizonyára csak egy belőtt golyó okozhatta. Csak úgy szónéklül nézegette is a szoba ellenkező oldalán a falat, de ott a felvetett ágytól felfelé eső falrészben semmi nyomát se tudta a lövedék befuródásának felfedezni, de nem ész-

lelt olyan nyomot sem, a mi arra mutatott volna, hogy a lövedék nyomát mésszel vagy vakolattal eltüntették volna.

Erre gondolt egyet az őrmester és rászól K. I.-re.

— Mondja csak kérem, hova furódott az a golyó, a melyet ezen az ablakon belőttek?

K. I. elfehéredik, késik a válasszal, ránéz a feleségére, mintha attól kérne tanácsot, de habozik az is, se nem int, se nem felel és a férjéhez hasonlóan zavarban van, csak a kötényt babrálja, szinte látszott, hogy talán mondana valamit, de mert nem őt kérdezték, nem mer szólni.

Az őrmester már ezekből észrevette, hogy a feltevése alapos és több mint bizonyos, hogy az a lövedék, a mely a Fábían forgópisztolyából hiányzik, ezen az ablakon lett belőve, tehát ez lehetett a bűntett elkövetésének indító oka. Nem is várt tovább a feleletre, hanem újból és erélyesen rászólt a habozó házaspárra:

— Beszéljenek kérem, hiszen a vak is látja, hogy az ablakon belőttek és emiatt tört ki az ablak s a golyónak itt kell lenni és ha megtalálták adják elő vagy mondják meg, hova furódott s ha még elő nem került, majd megkeressük mi!

— És mondják meg azt is, ha tudják — folytatta tovább — hogy ki volt az a lövöldöző és mi okból tette ezt?

— Hát kérem alásan, mi türes-tagadás — szólalt meg a biztató szavakra K. I. — az öreg Fábían lőtt ott be az este; valószínűleg amiatti haragjában, hogy a többiek közbelépése folytán a korcsmában engem meg nem verhetett.

— Honnan tudja maga, hogy Fábían lőtt be ezen az ablakon? vetette fel az újabb kérdést az őrmester.

— Láttuk kérem, azt is mikor ide jött és szemtanuja voltunk a lövésnek is, válaszolt alázatosan K. I., de fegyvere lévén, féltünk itt belekötni.

További kérdésekre azután elbeszélte keseregve, hogy a D. A.-val és S. M. nal már előre összebeszéltek és pedig a D. A. felbujtására, a ki a szülei között okozott családi zavar miatt haragudott Fábíanra, hogy az öregget megverik. E célból hívta a legény nevezettet a korcsmájukba. Ott ugyanis le akarták itatni az öregget, hogy könnyebben elbánhassanak vele, de mert a közbejött veszekedés ezt a tervüket meghiusította, ott a helyszínen nem merték belekötni a korához képest még erős férfiba, annál kevésbé, mert az idősebbek is inkább ő ellenök mint mellettök voltak.

— Midőn azonban szétoszoltak, ők hárman titkon összejöttek s észrovétlenül utólérték Fábiant, a ki — meglepetésére — épen az ő szállására igyekezett és a mint az ablakhoz ért: «nesze kutya, ez a tied» szavak közben belőtt és tovább ment.

Brilliáns, arany-ékszerek, ezüst használati és disztárgyak, órák, evőeszközök

180. sz.

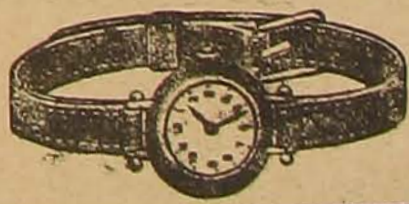
182. sz.

Iparművészeti újdonságok. Egyházi felszerelések, gyári árban beszerezhetők (részletfizetésre is)

SÁRGA JÁNOS

Képes nagy árjegyzék ingyen és bérmentve.

csász. és kir. udvari szállítónál,
Budapest, IV., Kilyó-tér 5. szám.

Oroszországból visszatérő német katonák orosz katonák társaságában.

— Ők már tudták, hogy az öregnek merre kell hazafelé menni, tehát elébe vágta, a tett színhelyén bevárták, ott orozva leütötték és azután a bortól és méregtől felhevült állapotukban addig verték, míg ott ki nem szenvedett.

— A golyót kerestük, de nem találtuk. Kárt nem tett senkiben, mert az ágyban senki se feküdt, talán valamelyik ványosban vagy dunnában megállott — fejezte be a mondani valóját K. I. és azután a járőrtől követve, kiment a kazal mellé, kihuzván abból egy véres akáczfadorongot, mondván:

— Itt van urak, ha ezt keresik, most már minden mindegy!

A másik két tettestárs látván az öregebbnek, a vezetőjüknek az elfogatását, nem tagadták a szolidaritást, beismerték a tettet és azéhoz hasonló fütyköseiket szintén előadván, a szülők és a szomszédok és különösen az említett mulatásban résztvevők meglepetésére — egykedvűen indultak meg a járőr előtt, hogy a bírósághoz bekisértesse.

Igy azután, még az öreg Fábiánt végső nyugalomra se helyezték, az ő lövése illetve lövedéke folytán nyomra-vezetett járőr a tetteseket már a bíróságnak át is adhatta.

*

Az említett lövedéket kereste ugyan a járőr, de nem tudta megtalálni. Döntő fontossága a tettesek beismerése után úgy sem volt már és különben is, hogy a lövés megtörtént, az a fegyver és az ablak állapotával teljesen bizonyítva volt, azután meg a tett elkövetésének indító oka nem is ez lévén, mint mellék körülmény nem súlyosító, hanem inkább a tettesek javára enyhítőként jött figyelembe, mert elhatározásukban ezzel az elhalt őket szinte megerősítette, illetőleg azokat maga ellen még jobban felingerelte.

KÉPEINKHEZ.

Haza az orosz fogságból.

Megkezdődött ez is. Azaz, hogy már nem is megkezdődött, hanem — és ezt örömmel konstatáljuk — nagyon is kedvező folyamatban van. Néhány hónappal ezelőtt még sóhajtoztunk, gondolkodóba estünk, tervezgettünk, hogy is lesz, mint is lesz a békekötés esetén, hogy jönnek haza véreink az orosz hadifogságból, mennyi idő telik, a kicserélésbe, hogy lesz a hazaszállítás, mi visszük az övéket, ők hozzák a mienket s a határszélnél szépen kicserélgetjük őket, vagy egyre-másra, embert-emberért vagy talán válogatva, állás, rang stb. figyelembe vétele mellett s a hányat átadunk, kapunk érte ugyanannyit. Egy személlyel se többet.

És hát nem így történt. S valljuk be, hogy erre, a miként történt, nem is voltunk elkészülve, sőt nem is gondoltunk rá, vagy legalább nem így gondoltuk. Messze idegenben szenvedő véreink azonban gondoltak erre.

Ők, a mikor meghallották, hogy békére készülünk az oroszokkal s látták, hogy a béke híre milyen hatást kelt otthon az ellenség között s hogy őket legtöbb helyen már nem is tekintik ellenségnek, velük sok helyen már nem törődnek, szépen összeszedelőzködtek és csoportosan megindultak hazafelé, hol gyalogszerrel, hol szekéren vagy szánkón, esetleg vasuton is, a hol lehetett s folytatták az utazást fokozott kitartással és reménységgel, néhol talán fel is tartóztatva, de nap-nap után közelebb érkező a szülőhazához és egy szép napon az előrenyomuló német vagy épen magyar csapatokkal találták magukat szemközt és jelentkeztek, mint — a hogy az ezuttal között képeink is mutatják, orosz muzsiknak, kozáknak, vörös vagy a jó isten tudja milyen színű gárdabeli katonának öltözötten, de tárt karokkal és bajtársias jóindulattal fogadtatva. És most már jó egynéhány ezren itthon is vannak közülök.

Hiszen igaz, hogy még sokan, nagyon sokan oda vannak, a kik messzebbeső tájakon voltak elhelyezve, vagy a kikben nem oly erős a honvágy esetleg gyengébb bennök az akaraterő és félnek nekivágni a hosszú utnak és még várnak, de a többiek példáján okulva, ezek is majd megindulnak, hazának hazafelé, nap-nap után többen és többen, úgy, hogy mire a hivatalos kicserélési processus megindulna, nagyjából már itthon is lesznek, mert mindannyiuknak van valakije, a kihez siet és általános a vágy, hogy minélhamarabb itthon lehessenek és harcoljanak, ha még kell, az édes hazáért, vagy ha erre nem lesz szükség, itthon a rég nem látott magyar hazában, szeretteik körében pihenhessék ki a hosszú távollét és még hosszabb ut szenvedéseit és fáradságait.

HIREK.

Nemesség elismerése. A m. kir. belügyminister ur, Gáspár József századosnak régi magyar nemességét, valamint a «Paniti» nemesi előnév használatára való jogosultságát elismerte.

Kérelem, Varga Sándor, a feketehalmi örsre beosztott népfőlkelő, márczius 11-én a brassói csendőrlaktanya átvonuló szobájában elvesztett egy kétköves gyűrűs, melynek egyik köve fehér, a másik pedig sötétpiros volt. Káros kéri a becsületes megtalálót, hogy a veszendőbe ment ezen gyűrűjét, a mely neki anyai emlék volt, birtokába juttatni, avagy annak hollétéről őt értesíteni sziveskedjék.

Katonáink visszatérése az orosz fogságból.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az állatforgalom korlátozása. A kormány 938. számú rendelete felhatalmazza a földmivvelésügyi minisztert, hogy az ország és a hadsereg szarvasmarha- és juhszükségletének biztosítása érdekében a szarvasmarhák és juhok adásvételi forgalmát az országos közlelmezési hivatalt vezető m. kir. miniszterrel egyetértőleg korlátozza. Élő szarvasmarhát (beleértve a bivalyt és borjut is) és juhot (beleértve a bárányt is) vásárolni csak vásárlási igazolvánnyal szabad. A vásárlási igazolványokat a m. kir. földmivvelésügyi miniszter által előírt módon a vásárolni szándékolt állatok rendeltetési helyére illetékes elsőfoku állategészségügyi hatóság állítja ki. Az igazolvány vagy az annak kiszolgáltatására irányuló kérvény bélyeg- és illetékmentes kiállításáért díj nem jár. Amennyiben a jelen rendelet szerint élő szarvasmarhának (beleértve a bivalyt és borjut is) és juhoknak (beleértve a bárányt is) átruházásokhoz bevásárlási igazolvány szükséges, ily állatok tulajdonjogát átruházni csak szabályszerű vásárlási igazolvány alapján lehet. Új marhalevelek kiállítása vagy a tulajdonjog átruházásának igazolása alkalmával a vevő a vásárlás alapjául szolgáló igazolványt mindig köteles bemutatni. A vásárlási igazolványoknak és marhaleveleknek ezzel kapcsolatos kezelését a m. kir. földmivvelésügyi miniszter rendeleti úton szabályozza. A rendelet 1918. évi márczius 15. napján lép életbe. Hatálya Horvát-Szlavonországokra nem tejed ki.

Az öreg népfölkelők hazabocsátása. Ófelsége márczius 13-án elrendelte, hogy az 1867., 1868. és 1869. évi születési évfolyamokba tartozó népfölkelő szolgálatra bevont és a népfölkelésre kötelezett testületekhez tartozó 1867., 1868. és 1869. években született egyének, valamint a fenti évfolyamokba tartozó amaz egyének, a kik az önkéntes sorozás útján a közös hadseregbe (haditengerészetbe), illetve a honvédségbe a háború tartamára beléptek, a mennyiben a tényleges katonai szolgálatban való meghagyásukat önmaguk nem kérik, a nyugállományú és szolgálaton kívüli viszonybeli havidíjasok kivételével a következőképen szabadságoltassanak:

Az 1867. évi születési évfolyamba tartozó, fent megjelölt egyének 1918. márczius 15-ikével legkésőbb 1918. évi május végéig; az 1868. évi születési évfolyamba tartozó, megjelölt egyének 1918. évi június 1-ével, de legkésőbb 1918. évi szeptember 15-ikéig; az 1869. évi születési évfolyamba tartozó egyének 1918. évi szeptember 16-ával, de legkésőbb 1918. évi december 31-ig.

Tilos a husvéti piros tojás. A törvényhatóságok utasítást kaptak, hogy a husvéti ünnep közeledtével idejekorán gondoskodjanak annak közhírré tételéről, hogy a két évvel ezelőtt kiadott rendelet értelmében a tyuktojásnak a husvéti ünnep alkalmával szokásos festése vagy hasonló módon való kikészítése és az ilyen festett, illetve kikészített tyuktojásnak forgalomba hozatala szigorúan tilos. A tilalom érvénye mindenféle baromfitojásra is kiterjed.

Felrobbant francia municziós raktár. Párisból jelentik hivatalosan: Courneuve környékén két helyütt borzasztó robbanás történt, a melyeknek az eddigi jelentések szerint 16 emberélet esett áldozatául. A sebesültek száma igen nagy, a legtöbbjének sérülése azonban könnyebb fajta.

Éjjel jelenti a párisi Havas-ügynökség: Az a municzió-raktár, a mely légberöpült, részben Courneuve, részben Bourges területén feküdt. A raktárban egy millió gránát volt, a mely végtelen fedett futóárókban volt elhelyezve, Megállapították, hogy a katasztrófát véletlen baleset okozta. Egy a st.-louisi kórházban ápolás alatt levő súlyosan megsebesült tűzér kijelentette, hogy mikor egy gránátlárával foglalkozott, ő idézte elő az első robbanást. A környék számos lakosát üvegszilánkok és lehulló törmelékek megsebeztek. A robbanás elpusztított több épületet mintegy 500 méter távolságban. A robbanás hatását Versaillesig lehetett érezni. Az áldozatok száma igen nagy. Körülbelül 1500 könnyebben sebesültet kötöttek be különböző kórházakban, a kik aztán lakásukra távoztak. A tárgyi kár Párisban igen nagy. A kár óriás mennyiségű törött kirakatokból és ablaktáblákból áll. A 18-ik kerület legtöbbet szenvedett. Kirakatok és az abban kiállított tárgyak elpusztultak. A robbanás gyermekeket, a kik az Avenue Trahain-en át iskolába mentek, a levegőbe emelt és hevesen a földre vetett.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek

Szárnyasegér. A katonai jubileumi kereszt azokat a tényleges állományú legénységi egyéneket illette meg, akik 1908. évi december 2-án tényleges szolgálati kötelezettségüknek legalább is 2-dik évében voltak.

M. J. népf. őrmester. Közhatósági orvosi- és előbbi szolgálatára vonatkozó bizonyítvány csatolása mellett a m. kir. országos vízépitési igazgatósághoz Budapest, V. Sziget utca 5/6 sz. folyamodhat.

Leszerelő csendőr. 1. Bármikor a főparancsnokságnál VIII Mosonyi utca 5. sz. 2. Igen.

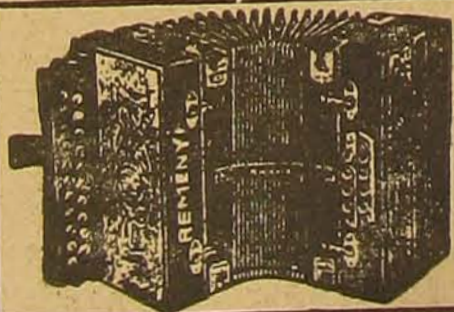
K. J. Rendszerint nem; egyébként a szolgálati szabályzat, II. Rész rendelkezései mérvadók.

1891 Viola alórm. 1. Mint nős nem fog visszavétetni. Ezzel tehát célt nem érhet. 2. Nincs számszerűleg meghatározva. Cél és feltétel: a házasulandók jobb megélhetésének biztosítása.

Ny. 88. A vonatkozó rendeletnek visszaható ereje csupán az 1917. évi április 1-től kezdve nyugállományba helyezettakra nézve áll fenn. A korábbi időben nyugdíjazottakra való utólagos kiterjesztése azonban nincs kizárva.

Sz. J. ny. cs. őrm. Nem mindenben van igaza. 1. A próbacsendőri zsoldja mellett nyugdíjának is teljes élvezetében marad. 2. Az előléptethetés a nyugállományukra nézve ép úgy fennáll, mint az egyéb csendőrséghez beosztott népfölkelő legénységre.

Havasi csendőr. A csendőrök részére előírt szolgálati óramennyiséget kell teljesítenie.

HEGEDŐ

remek felszereléssel
10-12-15-20 korona

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen

Reményi Mihály-nál szerezhető be Budapesten, Király-utca 58. sz.

Minden hangszerről külön árjegyzék kérendő.

HARMONIKA

10-12-15-20 korona
finomabb 2 soros 30-40-50 kor.

GRAMOPHON

40-50-60-70 korona
legfin. azél óraműszerkezettel

Orosz katonák a fegyverek letétele után hazafelé mennek.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Okiratilag megdicsértettek:

a m. kir. honvédelmi miniszter úr által:

Bajka Sándor, VII. számú csendőrkerületbeli járás-
őrmester, egy a postakincstár kárára elkövetett nagyobb
összegű pénzlopás tetteinek nagy buzgalommal és
kiváló leleményességgel történt kiderítéseért.

a m. kir. VII. számú csendőrkerületi parancsnokság
által:

Szabó Bódog 2. oszt. őrmester, Jancsó György, Csomó
János, Rémán György, Bálint István, Boda Gyula, Gáspár
Ferencz és Simon Ferencz alőrme-
sterek, Sipter Ernő
VIII. és Pap Zsigmond II. kerületbeli alőrme-
sterek, Birtalan István, Tatár Gergely és Székely Sámuel 2. oszt.
őrmesterek, Csibi Zsigmond, Kondráth Lajos, Gál Antal,
Szabó Albert, Vankó Mihály, Gál Domokos II. és Gál
Imre alőrme-
sterek, a közbiztonsági szolgálat terén — kü-
lönösen a háború alatt — teljesített kiválóan ügybuzgó
és eredményes szolgálatukért;

Lukács T. János III. alőrme-
ster és Schultz Ferencz
népfelkelő; a román ellenségnek betörése alkalmával
megsemmisült verestoronyi őrszlaktanya berendezési tár-
gyai helyett új berendezési tárgyaknak a szolgálatmentes
idejük alatt kiváló buzgalommal és szakértelemmel történt
elkészítése körül kifejtett, tevékenységükért;

Tóka Mihály 2. oszt. őrmester, Boga József, Józsa
Sándor, Csató Lázár, Asztalos József, Balázska Miklós,
Ferenczi József III. és Tóth József alőrme-
sterek a háború
alatt különösen a román ellenség Erdélybe való betörése
alkalmával nehéz körülmények között, valamint az
ellenség kiűzetése után a rend helyreállítása és a bün-

ügyi nyomozások körül teljesített kiválóan ügybuzgó
és eredményes szolgálatukért;

Szöcs Árpád, László Antal, Székely András, Fazekas
István, Szombath Márton, Czencz Imre, Hadnagy József
II., Bálint Domokos, Zsögön József, Kovács Sándor,
Botha Jakab, Varga József V., Rusz Szilárd, Kassai Albert
és Szász Varga Sámuel alőrme-
sterek, Padurján Panfil és
Blénessy Károly vezetők, a háború ideje alatt a közbiz-
tonsági szolgálat terén számos büncselekmény kiderítése,
valamint a katona- és a hadifogollyszökevények elfogása
körül teljesített kiválóan ügybuzgó és eredményes szol-
gálatukért; Kocsis Keresztély alőrme-
ster, az 1917. évben
teljesített közbiztonsági szolgálat, különösen a katona-
szökevények felkutatása és elfogása körül kifejtett
kiválóan ügybuzgó és eredményes működéséért;

Pap János 1. oszt. őrmester többrendbeli büncselek-
mény kiderítése, a bűnjelek nagyrészének, valamint a
tettesnek kézrekerítése és az igazságszolgáltatás kezére
juttatása körül hosszabb időn át céltudatos szakérte-
lemmel teljesített ügybuzgó szolgálatáért;

Jenáki Antal, Hadnagy József alőrme-
sterek és Hopka
György csendőr az 1917. év augusztus havában a nagy-
szebeni szász egyetem tulajdonát képező erdő égése
alkalmával a tűzoltás körül 22 órán át szakadatlanul
teljesített céltudatos és eredményes szolgálatukért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

A m. kir. IV. számú csendőrkerületi parancsnokság
által:

Mecséri Bertalan, Szakács István és Horváth József
IV. 2. osztályu őrmesterek, egy fegyveres katona-
szökevényekből alakult rablóbanda tagjainak 14 napot
meghaladó nyomozás után történt kiderítése és ezeknek
valamint 38 egyénnek a véderő ellen elkövetett büntett
miatti letartóztatása és a bűnjelek biztosítása körüli

eredményes közreműködésükért; Bajka Dániel és Kacsara Tivadar alőrmesterek, Bodon Rafél népfölkelő cz. őrmester, Sándor Lajos, Matinovics István népfölkelő cz. szakaszvezetők, Csutor Ágoston népfölkelő cz. tizedes, Ambrus Lajos, Csungó János és Csikfejes János népfölkelők, egy kóborzigányokból alakult bünszövetkezet tagjainak 238 órán át folytatott, fáradságos, kitartó és ügyes nyomozás után történt elfogása közüli közreműködésükért;

Tokár János gyalogos cz. tizedes, egy huzamosabb idő óta körözött katonászökevény elfogásáért.

A m. kir. VII. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Csergő József 2. oszt. őrmester, Keresztes Lajos, Simon Sándor, Temérdek József, Kiss Albert, Szabó Sándor III., Fodor Ádám, Körös János, Kovács István I., Kopacz Mihály, Nagy Imre, Dániel István, Győri Boldizsár, Korpos Ignác, Bedő Gyula, Szima Miklós, Szász István, Blága Dénes, Balázs András, Gál Ignác, Kovács Sándor III., Jankó Ferencz, Oláh József, Musa Elek alőrmesterek, Imre András és Veres Ferencz vezetők, a közbiztonsági szolgálat terén, különösen a háború alatt teljesített ügybuzgó és eredményes szolgálatukért;

Bertalan Mihály népf. szakaszvezető, Hammer Ignác népf. örvezető, Szemerédi Mihály népf. az 1917. év augusztus havában a nagyszebeni szász egyetem tulajdonát képező erdőégés alkalmával a tűzoltás körül 22 órán át teljesített eredményes szolgálatukért;

Toldi Péter, Zsigmond István, Bakó István, Borbás Kis István alőrmesterek, Pap János IV. és Bumbea Sándor vezetők a háború alatt, különösen a román betörés alkalmával, valamint az ellenség kiveretése után a rend helyreállítása körül teljesített eredményes szolgálatukért;

Benkő Dénes alőrmester egy 800 korona értéket képviselő ékszerlopás tettesének és a bűnjeleknek kézrekerítéséért;

Schneider Albert népf. tizedes, mert többrendbeli büncselekmény kiderítése, a bűnjelek és tettesek kézrekerítése körül teljesített szolgálatban, járőrvezetőjét a siker érdekében hathatósan támogatta.

Előléptek:

2. oszt. őrmesterré:

1918. évi márczius hó 1-ével:

Berkecz János, Makrai József Gábor, Bódis Sándor, Péter János, Szitha Lajos, Klincse József, Koscsó Imre, Temek Lajos I., Belenszky Károly, Binda Gusztáv, Részeták Sándor, Tóth Lajos I., Szilvász József, Ambrus János, Balogh József III., Hegedüs Péter, Kós György, Kadarkuti János, Benedik Miklós, Czirbesz András, Oláh Lajos és Lemák László alőrmesterek, a IV. számú csendőrkerületben;

alőrmesterré:

1918. évi február hó 26-ával:

Gulyás Sándor, Imre Gábor, Szabó János V., Szabó György Gyula, Takács Illés, Szakács Sándor és Török Sándor csendőrök a II. számú csendőrkerületben.

Névváltozások.

Brumári Lukács, II. számú csendőrkerületbeli alőrmester, vezetéknevét a 17,714/VII-a—1918. számú belügyminiszteri engedély alapján «Berényi»-re;

Pauli Pál, IV. számú csendőrkerületbeli alőrmester, vezetéknevét a 14,945/VII-a—1918. számú belügyminiszteri engedély alapján «Pálfi»-ra változtatta.

Házasságra léptek:

a m. kir. I. számú csendőrkerületben:

Jani Márton 2. oszt. őrmester, Pálfi Gizellával, 1918. február 3-án, Aranyosmohácson;

Joó János alőrmester, Szabó Idával, 1918. január 20-án, Szárazajtán;

Darkó Mihály 2. oszt. őrmester, Berkeszi Máriával, 1917. november 24-én, Lukafalván;

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Molnár Ferencz 1. oszt. őrmester, Ooppelcz Dorottyával, 1918. január 17-én, Óbében;

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Előlegként betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő leköltése mellett helyeznek el intézetünkknél, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetétek után, melynél a betevő az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előlegként nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztositás ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, intézvények és chequek beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Vesünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

Szarvas Ferencz alőrmeister, Béltéki Máriával, 1918. február 10-én, Szegváron;

Tóth K. Lajos alőrmeister. Kordács Matilddal, 1918. február 11-én, Kisteleken;

Ferencz Géza alőrmeister, Szölösy Katalinnal, 1917. december 5-én, Nagybecskerekén;

Márfi Jakab alőrmeister, Kanya Teréziával, 1917. december 22-én, Orsován;

Csirják János alőrmeister, Tóth Etelkával, 1918. jan. 20-án, Magyarbánhegyesen;

Jökay Gyula Zsigmond alőrmeister, Debacher Rózával, 1917. december 26-án Berzaskán;

Bánfi Ferencz alőrmeister, Holujba Máriával, 1917. december 25-én, Jámon;

Pilás János alőrmeister, Palotai Katalinnal, 1917. decz. 17-én, Nagypeterden;

Farkas János I. alőrmeister, Flus Máriával 1917. decz. 23-án Gertenyesen;

Porkoláb Ferencz alőrmeister, Kiss Máriával, 1918. január 5-én, Hódmezővásárhelyen;

Kránicz Pál alőrmeister, Schatteles Saroltával, 1917. december 25-én, Klicsón;

Kovács István IV. alőrmeister, Folján Magdolnával, 1917. december 27-én, Verseczen;

Laczkó Fülöp alőrmeister, Niesz Lujzával, 1918. jan. 7-én, Pancsován;

Kopacz Gergely alőrmeister, Benedek Teréziával, 1917. december 26-án, Szörcsén;

a m. kir. IV. számú csendőrkerületben:

Sulán Géza Andor járásőrmeister, Kovács Borbálával 1917. december 22-én, Rimaszombaton;

a m. kir. VI. számú csendőrkerületben:

Gayer József főhadnagy Takács Margit Julianna arhölgygyel, 1917. november 5-én Szombathelyen;

Markó Sándor 2. oszt. őrmester, Mihácsi Irmával, 1917. szeptember 11-én, Ikerváron;

Kúntár János 2. oszt. őrmester, Tischner Ágnessel 1917. november 28-án, Adonyban;

Markotán Imre alőrmeister, Vas Erzsébettel, 1917. november 28-án, Kaposvárott;

Juhász József alőrmeister, Kulcsár Erzsébettel, 1917. november 28-án, Kaposvárott;

A m. kir. VII. számú csendőrkerületben:

Ilyés József 1. oszt. őrmester, Butyka Juliánnával, 1917. november 4-én, Kolozsvárott;

Keller József 2. oszt. őrmester, Platz Annával, 1917. október 27-én, Marosvásárhelyen;

Mike József 2. oszt. őrmester Szögyör Juliánnával, 1917. október 30-án Csikszentmihályon;

Szirmár Sándor 2. oszt. őrmester, Boda Emmával, 1917. október 11-én. Brassóban;

Trucza Ferencz alőrmeister, Hartmann Máriával, 1917. október 30-án, Brassóban;

Ádám Ferencz alőrmeister, Gáspár Mártával, 1917. november 2-án, Szászmagyaroson;

Bedő Miklós 2. oszt. őrmester, Sebestyén Máriával, 1917. szeptember 16-án, Nagyborosnyón;

Bacsó Ferencz alőrmeister, Tölgyes Rozáliával, 1917. szeptember 16-án, Bikfalván;

Székely András alőrmeister, Kovács Ilonával, 1917. szeptember 23-án, Nagysajon.

SZÁNTÓ JÓZSEF

19 éve szállit kerékpárt, beszélő-gépet varrógépet, karbid-lámpát asztalra, karbid-gummikat és felszereléseket az egész ország csendőrségének. Ellsmerő leveleim ezerszámra vannak. — Pontos czim;

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.

A világ legjobb harmonikái

Orgonahangn, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hangn, 3 igaz váltóval 15 K. Egész zenekari hangn 4 igaz váltóval 20 K. Erős aczél hangn 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, há romsorosak, gramatikus hangn is készülnek.

Gramofon

Csodásan erős, tiszta hangn beszélőgép 40 K, nagy «Union» szerkezettel 50 K. — Legszebb hanglemezek az összes dalok, zenék, operák, tréfás előadások stb. 80 fill.-től 4 K-ig. Javitási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

MOGYORÓSSY GYULA

királyi szabadalmazott hangszergyár

Budapest, VIII., Rákóczi-út 71. szám.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Tavaszi szükségletét igyekezzék beszerezni, míg van árú!